

643

Διαθήκη

φ. 340^v - 341^r

/ Φ 368

/ + Εἰς δόξαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1686/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 23/ εἰς τὸ Σανκρὶ εἰς τὸ [σπίτιν] / τῆς κερὰ Μαρκέτας χήρας γυνῆς τοῦ ποτὲ Ἰωάννη Τατριάτου ἐπειδὴ καὶ οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων οἶδε τὴν [τε] / λείωσιν αὐτοῦ οὐδὲ τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥρα κατὰ τοῦ Κυρίου τὸ λόγον διὰ τοῦτον καὶ ἡ ἄνωγ λεγομένη / κερὰ Μαρκέτα φοβιζαμένη τὴν ἀωρία τοῦ πικροτάτου θανάτου μὴν τὴν καταλάβη ἀφνίδια / καὶ μείνη ἀδιόρθωτην ἐπροσκάλεσεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριον καπιτάροντας ἐδῶ / ἵνα τῆς ποιήσω τὴν μπαρουσαν τῆς διαθήκης σῶον γὰρ ἔχει τὸ νοῦ ἀκεραία τῇ γλῶττα καθα / ρὰ τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς ἐτέρας τῆς αἰσθήσεις ὅλη ὕγιης περιπατωμένη ἐνθεν ἀκεῖθεν καὶ ἐν / μπρώτοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπῃ τοῖς εἰπόντι κατ' αὐτῆς τί ἀγαθὸν ἢ / πονηρὸν ἔπειτα ζητεῖν καὶ αὐτὴν τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν ἤτοι ἀφήνει ὁλωνῶν τῆς τῶν μαιδίων τὴν / εὐχὴν τοῦ ἀφέντην τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν τῆς. Ὅθεν λέγειν πῶς ἀφήνει τῆς θυγατέρας / τῆς τῆς Μαρίας τὸ σπῖτιν πῶχειν στὸν Κουτσοχεράδον ἀπὸ γονικὰν τῆς μετὰ τὸ περιγάρδιν τὴν μάρτη / τζη ἐκεῖνο ποῦ ὀρίζειν διατὶν τῶχειν μετὰ τὸν ἀνηψιὸν τῆς καὶ ἓνα σπιτότοπον ποῦναι σύνμπλιος τοῦ σπι / τίου ἀκόμη καὶ τὸ χωράφιν στοῦ Τζιφάκη πῶχει μετὰ τὸν Τρεχάτον τὴν μάρτην τζη ἀκόμα καὶ τὴν μπο / ταμίδα πῶχει μετὰ τὸν Τριανταφυλλάκη καὶ κείνη δικὴν τῆς τὴν μάρτην τῆς ἀκόμα τὰ χω / ράφια ποῦ ἔχειν στὶς Κήπους φασολοχώραφον καὶ ξοχώραφα μετὰ λιογύριν καὶ μετὰ τὸ πηγάδιν τος / εἶναι ἀπὸ γονικὰν τῆς τὰ ἀφήνει τῆς ἄνωθεν Μαρίας καὶ τῆς Γιακουμίνας νὰ τᾶχουσιν ὅλα / μαζὶν ἀκόμη ἀφήνει τος τὸ ἀμπέλι πῶχειν στὸν Κυνηγὸν τῆς αὐτῆς Μαρίας καὶ τῆς Γιακουμίνας / νὰ τῶχου καὶ αὐτὸν οἱ αὐτὲς δύο ἀδελφές μαζὶν καὶ αὐτὰ ἀπὸ γονικὸν τῆς ἀκόμη τὸ χωράφιν ποῦ / ἔχειν στὰ Βαρίδια φασολοχώραφον ἀπὸ γονικὸν τῆς καὶ αὐτὸν τῆς Μαρίας μοναχικὸν τῆς ἀκόμα / τζ' Ἀβολιάνους τὴν μάρτην τὸ χωράφιν ποῦ ἔχειν καὶ αὐτὸν ἀπὸ γονικὸν τῆς τὸ ἀφήνει τοῦ υἱοῦ τῆς τοῦ / Ἀντριάτου καὶ τῆς Γιακουμίνας νὰ τὸ ἔχουν μαζὶν ἀκόμα τὸ χωράφιν πῶχουν στὸ Ληδοπότα / μο στὶς Καμάρες ποῦναι ἀπὸ τοῦ κυροῦν τος νὰ τῶχουν Ἀντρίελος καὶ ἡ ἀδελφὴν του ἡ Μαρούλα μαζὶν / καθὼς εἶναι μετὰ τὰ δέντρα τοῦ ἐλεύθερον ἀκόμα ἀφήνει τῆς Μαρίας τὸ χωράφιν ποῦ ἔχειν στὸν / Ὅσκειλλον φασολοχώραφον τριτεμένον τὸν τριτεύειν ὁ Τζουρμῆς ἀκόμα τὸ χωράφιν ποῦ ἔχειν στὸ / Βουνὸ τὸ ἀφήνει τοῦ Ἀντριάτου

καὶ τῆς Γιακουμίνας νὰ τῶχουν μαζὶν καὶ αὐτὸν ἀπὸ γονικὸν τῆς ἐν / τριτεμένο τρι-
 τεύει τον ἢ Ἀγγελοχερετιτὸ τῶν μπατέρων τῶν Τζοκαλάτων ἀκόμα τὸ χωρά / φι
 ποὺ ἔχειν στὴν Ἀγία Φωτία μαζὶν μετὸν Νικόλα τοῦ Ξοδιάρη ἀπὸ γονικὸν τῆς τὸ
 ἀφήνει τοῦ Ἀν / τριέλου μοναχικὸν του καὶ αὐτὸν ἐντριτεμένο μετὸς πατέρες
 ἀκόμα τὸ χωράφι ποὺ ἔχει ἐκεῖν κον / τὰ στζῆ Σακούλας τὸν τριτεύειν ἀφέντης ὁ
 Νικολετάκης τὸ ἀφήνει τῆς Μαρούλας ἡγου τὴν μπάρ / τη τζη. Ἀκόμα τὸ ἀμπέλι
 τῆς Πλάκας ὅπου εἶναι ἀπὸ τοῦ ἀνδρός τῆς τὸ ἔχειν πλεγάδον ὁ / ἄντρας τῆς ὅπου
 εἶχε χρέος ἀπὸ τοῦ κυροῦν του εἰς τοῦ ποτὲ μισερ Φραντζέσκου Γάτου τῶρα τὸ
 ἐκεῖνο / σκρίτον ποὺ ἔχειν τὴν ὀμπλιγατζιὸν τὸ ἔχειν ὁ υἱὸς του ὁ ἀφέντης πρὲ
 Χουρσῆς καὶ εἰς τοῦτον τοῦ ἀ / φήνει τὸ ἴδιο ἄνωθεν ἀμπέλι διὰ τὸ ἐκεῖνο χρέος
 νὰ τὸ πιάσῃ νὰ τὸ κρατῇ διὰ τὸ χρέος / του καθὼς γράφειν τὸ σκρίτον του καὶ
 ὅποιον παιδί τῆς ἤθελε δώσῃν τὸ χρέος νὰ παίρῃ τὸ ἀ / μπέλι εἰ δὲ καὶ δὲν ἐθέ-
 λασιν δώσῃν τὸ χρέος νὰ εἶναι παντάπασιν τὸ ἀμπέλι ἐδικὸν του. / Ἀκόμα τὴν
 κοπριά ποὺ ἔχειν ἐδῶν στὸ Σανκρί ἀπὸ τοῦ ἀνδρός τῆς ὅπου τὴν εἶχεν καὶ αὐτὴν
 ὀμπλιγά / δα εἰς τὸ ἄνωθεν σκρίτον τὴν ἀφήνει καὶ αὐτὴν τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη παπᾶ
 διὰ τὸ ἄνωθεν χρέος νὰ / τὴν ἔχουν παντοτινὴ μετὸν υἱὸν τῆς τὸν Ἀντριέλον καὶ
 ἂν ἴσως καὶ ὁ Ἀντριέλως δώσῃν τὸ χρέος νὰ παίρ / νη τὴν αὐτὴν κοπριά ἀκόμα καὶ
 τὸ τζυκοῦριν ποὺ ἔχουν ἐδῶν στὸ Σανκρί καὶ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ κυροῦν / του τὸ ἀφήνει
 τοῦ Ἀντριέλου Μανώλη Κοντοῦ ἀκόμα καὶ τὸ χωράφιν ποὺ ἔχουσιν στὴ Λαγγάδα
 καὶ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ / ἀνδρός τῆς τὸ ἀφήνει τοῦ Ἀντριέλου καὶ τῆς Γιακουμίνας
 νὰ τὸ ἔχουν καὶ αὐτὸν μαζὶν ἀκόμα καὶ τὸ χωράφιν / []ορινα καὶ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ
 ἀνδρός τῆς τὸ τριτεύειν καὶ αὐτὸν ὁ Τζουρμῆς τὸ ἀφήνει τοῦ Ἀντριέλου καὶ τῆς
 Μαρίας τὴν / μπάρτη τζη καθὼς τᾶχαν ἀπὸ ἐκπαλαι ποὺ ἀλλάζουν οἱ πάρτες.
 Ἀκόμα τὸ ἀμπελάκι πῶχουν παντοτινὸ μετὸν ἀφέντη Τζωρτζάκη Σουμμαρούπα
 τὸ ἀφήνει τοῦ Ἀντριέλου νὰ τῶχουν μαζὶν μετὸ τὴ Μαρούλα ἀκόμα / καὶ τὸ χωράφιν
 ποὺ ἔχουν στ' Ἀδελοπήγαδον καὶ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ κυροῦν τος τὸ ἀφήνει τοῦ Ἀντριέλου
 καὶ τῆς Μαρούλας / νὰ τῶχουν καὶ αὐτὸν μαζὶν τριτεύει τον ὁ μισερ Ματαῖος Χω-
 ματιανός. Ἀκόμα ἀφήνει τοῦ Ἀντριέλου τὰ σπίτι / α καὶ τὴν μάντρα μετὸν περιοχὴν
 τος ὅπουνα ἀπὸ τοῦ κυροῦν του ξεχὸς τὸ μέσαν σπίτιν μετὸν φοῦρνο τῷ / χει ἀγο-
 ρά τῆς τὸ ἀφήνει τῆς Γιακουμίνας νὰ ἀνοίξῃν πόρτα ἀπὸ μέσαν ἀπὸ τὴν κοπριά
 μετὸν αὐλο / γύρησιν νὰ ἔχῃ καὶ ἐκεῖνη τὴν κομοτιτά τζην καὶ νὰ σφαλοῦ τὴν μπόρτα
 ποὺ εἶναι ἀπὸ μέσαν ἀπὸ τὸ σπῖ / τιν ἀκόμα τὸ σπίτιν ποὺ ἔχειν μέσαν στὸ Σανκρί
 στὸ χωριὸ τὸ ἀφήνει τῆς Μαρούλας ἀκόμα λέγειν πῶς / σὲ ὅσαν ζωντόβολα ἔχουν
 βόδια πρόβατα γαδάρους γαδάρες / μουχτε / ρὰ / νὰ γίνονται τέσσερα μερδικὰ
 νὰ / παίρῃ πᾶσαν τῆς παιδί ἓνα μερδικὸν ἴσια πρὸς ἴσια εἰ δὲ τίς φοράδες νᾶναι
 τοῦ Ἀντριέλου ἀ / κόμα καὶ ὅ,τιν πιθάρια ἔχουν νὰ γίνονται τέσσερα μερδικὰ

νά παίρνη πᾶσαν παιδὶν ἓνα μερδικὸν / εἰ δὲ τὴν μασαρίαν τος χαρὰνιὰ τηγάνια
 σκάφες πινακωτὲς καὶ ὅ,τι ἄλλες μασαρίες ποὺ νὰ βρεθοῦν νὰ / τὶς μοιράζουν τὰ
 τρία θηλυκὰ παιδιὰ ἢ δὲ ἢ κασέλα νὰ εἶναι τῆς Μαρίας μοναχικὴν τῆς καὶ ὅ,τιν
 ροῦ / χα τῆς εὐρεθοῦσιν ἀκόμη λέγειν πὼς τὸ ἀμπέλι ποὺ φυτεύου ποὺ ἔχου μὲ τὸν
 μισὲρ Ἄγγελο τὸ Σουμμαρούπα / νὰ εἶναι καὶ αὐτὸν τοῦ Ἀντρίελου μοναχικόν του
 λέγοντας καὶ τοῦτον πὼς ἀφήνει τὸν μισὲρ Ἰακουμάκη / Γάτον ἐπίτροπόν τῆς
 ὡς τὸ ἴδιόν τῆς κορμὶν νὰ εἶναι καὶ νὰ παρασταθῇ εἰς τὰ παιδιὰν τῆς ὡσὰν γο-
 νέος τος ἂν τὸς ἐτύχην σκάδαλο νὰ τοὺς ἀνεπάψην καὶ νὰ τοῦ παίρνου πάντα βουλή
 εἰς κάθεν τος ὑπόθε / σιν καὶ τὰ ἐξῆς. Ἔτιν λέγειν πὼς ἔχειν μία ἐλαία εἰς τὸν
 Κουτζοχεράδον μέσα στὸ πρᾶμα τοῦ Τζωτζά / κη καὶ ἦτονε ἄλλη μία καὶ ἐξερριζώ-
 θηκε μὰ γίνεται πάλι τώρη κι' ἔχουν τζη μαζὶν μὲ τὸν Τζωτζάκη καὶ ἄ / φήνει τὴν
 μπάρτη τζη εἰς κυρία τὴν Μπαναγία στοῦ παπᾶ κὺρ Νικόλα Σουλουδάκη διὰ τὴν
 ψυχὴν τῆς. Ἀκόμα / λέγειν πὼς ἔχει δύο ἐλιές μέσαν εἰς τὸ Φιλότιν εἰς τὸ πρᾶμα
 τῆς ἀρχόντισσας τῆς Μπαρότζαινας καὶ τριτεύει τζην ἢ αὐτὴν ἀρχόντισσαν Κατερίνα
 καὶ νὰ εἶναι καὶ αὐτὲς τοῦ Ἀντρίελου. Ἔτι ρωτηθεῖς παρ' ἐμοῦ / τοῦ νοταρίου εἰ
 ἔχειν παραγγελίη τι ἕτερον καὶ εἶπε μου οὐχὶ εἰ μὴ ἢ παροῦσαν τῆς διαθήκη θέλει
 / εἶσται ἰσχυρὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην καὶ ὅποιο παιδὶν ἤθελε ἔβγειν ἀπ' ὅ,τιν ἤκαμε
 καὶ ἀπ' ὅ,τιν πα / ραγγελίει νὰ ἔχην τὴν κατάρα τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς
 κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν τῆς καὶ τῷ γονέ / ων τῆς καὶ προκοπὴ ποτὲ νὰ
 μὴ δῆν καὶ νὰ ἔχην καὶ τὰς ἀράς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶν Θεοφό / ρων πα-
 τέρων τῶν ἐν Νικαίας καὶ νὰ πληρώνη καὶ κοντάνα τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια
 πε / νήντα ἦτοιν 50 / ὁ σκανταλίσας καὶ ἀθετήσας καὶ ἔβγειν ἀπ' ὅ,τιν ἤκαμε νὰ
 τὰ ζημιουῖται. Ὅθεν πα / ρακαλεῖ καὶ ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ
 χειρός τος καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Τζῶρτζος Σουμμαρίπας μάρτυρας παρακαλετὸς —

/ — πρὲ Κρουσίνο Σουμμαρίπας μάρτυρας πανρακαλετὸς —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

644

Ἀγοραπωλησία

φ. 341^v

/ Φ 369

Ἐβγαλμένο ἀπὸ Κατρεφτάκη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1686 / Αὐγούστου πρώτην εἰς